ר"ש מיגו דפסלה בה ליגה פסלה בה מחשבה • תימה דלישני יס) כדמשני לקמן פרק טבול יום (דף קד:) דלמא מחשבה לא פסלה ליגה פסלה וי"ל משום הא דבעי ר' ירמיה פ' טבול יום ליגה מהו שתוטיל בפרים הנשרפים כ) ועוד י"ל דקסבר הש"ס דלא ליגה מועלת מועיל כא) פיגול לענין לאס פיגל באימורים פיגל הבשר לכל הפחות: **לאכול** שליל או שיליא בחוץ לא פיגל • הוא הדין למחר: **הא** שליל ושליא חייבין אלא ש"מ כאן אכתי מחמת זבח כו' • וא"ת אכתי טהר וטמא קשיא דמשמע הכא כב) (דוקא) [דיוקא] דאשליל ושיליא חייבין משום טהר וטמא ובריית דלעיל קתני ואין חייבין עליהם משום פיגול וטהר וטמא וי"ל דלעולם אין חייבין אשליל ושיליא משום טהר וטמא והאי כג) (דשייריה) [דשייריהו] משום פיגול: **אלא** בדוקין שבעין הואיל וכשרים בעופות • לאו דוקא דוקין שבעין דה"ה שאר מומין שאינן מחוסרי אבר כדאמר בפרק קמא דקדושין (דף כד:) דוקא יבש נפה כד) ונסמית עינה "לא נמי שאר מומין פסלי מדרבנן ומה שפי' בקונטרס דמחוסר אבר פסול בעוף משום הקריבהו נא לפחתך באמצ פירש דבהיה דרים לה בקדושין (נ"ז שם) מדכתיב מן העוף ולא כל העוף: תרי

[ע' תוס' לקמן מז: ד"ס שכא בחוקן]

[שייך לאמצה דלעיל ע"א]

*א"ש פרים הנשרפים ושעירים הנשרפים מועלין בהן משהוקדשו, נשחטו, הוכשרו ליפסל בטבול יום ובמחוסר כיפורים ובלינה

מאי לאו לינת בשר וש"מ מ) מגו דפסלה בלינה פסלה בה מחשבה, **לא** לינת אימורים **הא** מדקתני סיפא בולן מועלין בהן על בית הדשן עד שיוחך הבשר מכלל דרישא לינת בשר אירא **הא** כדאיתא **והא** כדאיתא: רישא אימורים וסיפא בשר שתיב (רבא) [רבה] **ואלו שאין מפגלין ואין מחפגלין** ג) צמר שבראש כבשים ושער שבזקן תיישים והעור והרוטב והקיפה והאלל והמוראה והעצמות והגידין והקרנים והטלפים והשליל והשיליא והלב המוקדשין וביצי תורין, ג) [בולן] לא מפגלין ולא מתפגלין ואין חייבין עליהן משום פיגול נותר וטמא והמעלה מהן בחוץ פטור מאי לאו לא מפגלין הזבח ולא מתפגלין מחמת זבח, **לא** לא מפגלין את הזבח ולא מתפגלין מחמת עצמן אלא הא דקתני סיפא בולן לא מפגלין ולא מתפגלין הא תו למה לי ובימעמיך אין חייבין עליו משום פיגול הא תו למה לי אלא איידי דבעי למיתנא נותר וטמא תנא נמי "וכולן לא מפגלין ולא מתפגלין" ד) **רבא** אמר אף אנן נמי תנינא השוחט את המוקדשים לאכול שליל או שיליא בחוץ לא פיגל, והמולק את התורים לאכול ביציהם בחוץ לא פיגל-והדר תני-חלב המוקדשין וביצי תורים אין חייב עליהן משום פיגול נותר וטמא הא, שליל ושיליא חייבים אלא לאו ש"מ כאן מחמת הזבח כאן מחמת עצמן ש"מ: *תנן התם ובעלי מומין, ר"ע מכשיר בבעלי מומים א"ר חייא בר אבא *א"ר יוחנן "לא הכשיר ר"ע אלא בדוקין שבעין הואיל וכשרים בעופות והוא שהקדים הקדישה את מומה ה) *(א"ר חייא בר אבא) ומודה רבי עקיבא בעולת נקבה דכמאן דקדם מומה להקדישה דמי מתיב רבי זירא המעלה מהן בחוץ פטור **לא** מאימן חייב והיכי משכחת לה בעולת נקבה, אי אמרת בשלמא קסבר רבי עקיבא עולת נקבה אם עלתה לא תרד הא מני ר"ע היא אלא אי אמרת אם עלתה תרד הא מני **אימא** המעלה מהן בחוץ פטור **לא** מאימורי אימן חייב, **הא** מהן כתני ואימן דומיא דידהו **אלא אימא** המעלה מאימוריהן בחוץ פטור **לא** מאימורי אימן חייב: **מתני'** שחטו: על מנת להניח את דמו או אימוריו למחר אין לחוץ *רבי יהודה פוסל יוחכמים מכשירין, ע"מ ליתנן על גבי הכבש, שלא כנגד היסוד, וליתן את הניתנים למעלן למטה, ואת הניתנים למטה למעלן, ואת הניתנים בפנים

אימורין עצמן • יותרת הכבד והכליות אכל לא בשר שאין מתפגל בדבר שהוא גופו (ו) [של] זבח אלא דבר המפגל דכיון דלא תשיב אכילה לענין פיגול לא תשיב נמי אכילה לענין איפגולי: **סוכשרו** • *נתקנו ז) לקבוע פסולין הללו: **בטבול יום ובמחוסר כיפורים** • אם נגעו בהן: ח) **מדפסלה ליגה** • פסלה נמי מחשבה ליגה: **מאי לאו ליגת בשר** • קתני שאם לן נפסל וה"ה למחשבה ליגה שפוסלת בבשר ונהי נמי דהיכא דחשב לאכול בשר עצמו לא תזוק מיגה דהא מחשבה בדבר שדרכו לאכול בני ובריית לעיל נמי תניא בהדיא ושון שאם חשב ט) לאכול פריס לא עשה כלום אפילו לפסול מיהו הא דייקינן מיגה דמחשבת לינת יג) אימורים מפגלת בבשר כרבי אלעזר: **לא, לינת אימורים** • דקתני דפסלה, האימורים נפסלים בלינה קתני ודכוותה (פשוט) מיגה דמחשבת לינת אימורים מפגלת באימורין: **עד שיחך** יא) **אם בבשר** • גרסינן במס' מעילה ול"ג משיוחך דא"כ הוה ליה דבר שנעשית מצותו ואין מועלין בו אכל עד שיחך דאכתי אית בהו טורך עבודת גבוה קרי יב) בהו מקדשי ה': **ולא מחפגלין** • לקמיה מפרש ליה: **למר שבראשי כבשים ושער שבזקן תיישים** • איצטריך לאשמועינן דלא מהניא מחשבה בהו, משום דעור הראש קרב עם הראש שאינו בכלל הפשט (מולין דף כז:) מקון לרבות הראש שבבר הוא (שהוא) מחמת הזבח ומהמעלה כיון מחשבת הקטרה, בהגך מיהא לא מהניא מחשבה אם חשב להקטיר למחר דלאו דרכו להקטיר הוא דגבי אם עלו ירדו אתי להו בפ' המזבח יג) (נקמן דף סה:): **ומטורלאס** • של עוף והאלל של בהמה, והטבור ל"ג דהייט שליל: **וחלב המוקדשין** • חלב שבדדי נקבה: הכי גרסי' יד) לבריתא הכא ובתוספתא כך: שנוייה כולן לא מפגלין ולא מתפגלין ואין חייבין עליהן משום פיגול ונטמא והמעלה מהן בחוץ פטור לגירסת דגמ' מאי לאו לא מפגלין את הזבח ולא מתפגלין מחמת הזבח לא לא מפגלין את הזבח ולא מתפגלים מחמת עצמן אי הכי הא דקתני סיפא טהן לא מפגלים ולא מתפגלין הא הו למה לי וליטעמיך אין חייבין עליהן משום פיגול הו למה לי אלא איידי דבעי למיתני נותר וטמא תנא פגול ה"ג אין חייבין עליהן משום פיגול אם סו) (מישם בזבח (פיגול) ואכל מאלו והמעלה מהן בחוץ פטור דאין רחוין לפתח אהל מועד [וה"פ] מאי לאו אין מפגלין את הזבח אם זרק ע"מ לאכול או להקטיר מאלו חוץ לזמנם הזבח כשר: **ולא מתפגלין מחמת זבחם** • אם חישב לאכול מבשר הזבח או להקטיר מז) (מחמת) אימורין חוץ לזמנו ולא נתפגלו אלו ליענם באכילתו כרת ותיובתא דר"ל הכא שליל ומורלאה תנן: **מחמת עצמן** • אם זרק ע"מ לאכול לאלו חוץ לזמנו אין מתפגלין אין מחשבתו מחשבה: **כמה פו נמס לי** • לאו לאיחויי דאתא מחמת זבח תנן מתפגלין: **וליטעמיך אין חייבין עליהם משום פיגול** • פעם שלישית למה לי למיתני הא מאי היתי בהדיא ושון שאם חישב לאכול מבשר הזבח לא תיקשי דלגרסת להמעלה מהן בחוץ כשבר: **אף אנן נמי תניא** • כרבי אלעזר דשליל ושיליא מתפגלין ולא מפגלין: **לא פיגל** • משמע לא אם עצמן ולא אם הזבח: **כל שליל ושיליא חייבין** • עליהן משום פיגול אחקריהו מלורת מפגל אחקריהו מלורת מתפגל לא אחקריהו, מחמת מחשבת עצמן לא מתפגלין: **אגן סמס** • גבי אם עלו לא ירדו: **מכשיר** • אם עלו שלא ירדו: **וכשרין בעופות** • לכתחילה שאין פוסל בהן אלא חסרון אבר כגון יבש נפה נסמית עינה *(ויקרא) או נקטעה רגלה משום "הקריבהו נא לפחתך" כדמפרש בבכורות: **דוקין** • טיילת בלע"ז לשון לו דק (ויקרא כא) כמו הטוטה כדוק (ישעיה מ) [אבל] דוקין שבעין לא פסלי בהו ואע"ג דמוס גמור הוא לא נאמרו מומין אלא בבהמה דכתיב תמים זכר בבקר בכבשים ובעזים (ויקרא כב) מיהא דרשי' (מנחות דף כה:) תמות וזכרות בבהמה ואין תמות וזכרות בעופות הואיל וכשרין בעופות לכתחילה בבהמה אם עלו לא ירדו: **והוא שקדש הקדשן את מומן** • אבל קדש מומן את הקדשן לא חלה עליהן קדושת מזבח מעולם אלא קדושת דמים ואין המזבח מקדש פסולין אלא שנראה לו כדמפרש בפ' המזבח: **ומודה ר"ע בעולת בהמה נקבה** • שתרד ואותפ' שבשרה בעופות לכתחילה) מ"מ דכמאן דקדם מומה להקדישה הוא, שאין לך מום בעולה גדול מזה דכל עולה=זכר הוא: **בבריתא** לעיל תנן לה וקתני בה שליל, ומעלה מהן מבשרן פטור דלאו גופיה דזבחא הוא ולא חזי להקריבה בבהמה המקשה (חולין דף עה:) מה יותרת כבד וכליות האמורים באשם תלוי שליל אף כל מולא מכלל שליל: הא מבשר אימן חייב: **ורבי משמתא לא בעולת נקבה** • דאינו בשלמים, המעלה מבשר בחוץ=פטור, דלא מתקבל בפנים הוא כדתנן בפרק בתרא (לקמן דף קיב:) המעלה מבשר חטאת כו': **אם מני ר"ע היא** • דכיון דבפנים אם עלהה לא תרד מיחייב עלה בחוץ: **אמר גרסינן אימא המעלה מהן בחוץ פטור הא מאימורי אימן חייב ולא מאימורי אימן חייב** • לא דומיא הא מאימן חייב הא מאימורי אימן חייב דומיא דידהו! **אימא המעלה מאימוריהן בחוץ פטור הא מאימורי אימן חייב** • דמשמע מבשרן ואימן דומיא דידהו ודייקינן מינה הא מאימן חייב ע"כ דומיא דידה דייקינן מן הבשר ע"כ בעולה קאי: **מתני'** **רבי יהודה פוסל** • אף על פי שאין כאן לא אכילה ולא הקטרה וגמרא מפרש טעמא: **שלא כנגד היסוד** • לא על המזבח שלא כנגד היסוד: גמ'

שיטה מקובצת

מ) מגו דפסלה בה ליגה פסלה בה מחשבה • פי' אם חישב לינה באימורים פסל נמי הבשר עצמה דמחשבה בדבר שדרכו לאכול בעינן (חי"ב) (ומחשבה) באכילת פרים ובשריפתן לאו כלום היא אלא ש"מ דלענין לינת אימורין קאמר דמפגלין הבשר. מהר"פ: ג) צמר ש ב ר א ש י כבשים איצטריך לאשמועינן דלא מהני בה מחשבה נאע"ג דעור הראש קרב עם הראש שאינו בכלל המשמה אפ"ה לא מהני בה מחשבה משום דלא קרינא ביה בצמר אכילת מזבח לפי (שהוא) [שהעור] בפל אגב הראש. מהר"פ: ג) תורין כולן לא: ד) מתפגלין אמר רבא: ה) תיבות א"ר חייא בר אבא נמחק: ו) נותר של זבח אלא דבר המפגל אבל פרים עצמן כיון דלא חשיב: ז) נתקנו לידי קבול פסולין: ח) בהן הס"ד ומה"ד בלינה מדפסלה ליגה: ט) באכילת פרים: י) תיבת אימורים נמחק: יא) תיבת את נמחק: יב) קרי ביה מקדשי: יג) המזבח מקדש: יד) גרסי' לה לברייתא דבא ובתוספתא כך היא שנויה: סו) אם פיגל בזבח ואכל: סז) להקטיר מאימורין חוץ לזמנו: יז) משנה שלישית לאו: יח) המזבח מקדש: יט) דלשני ליה כדמשני: כ) י"ל כו' ועוד י"ל דלקמן ריל לינה פסלא בבשר ומחשבה לא פסלא כשחשב בבשר עצמו אבל כשחשב באימורים דין הוא שיועיל לפגל הבשר כיון דשייכא לינה בבשרי מתים. הר"פ ול: כא) מועיל נמי פיגול: כב) הבא מהאי דיוקא: כג) ודאי דשייריהו משום דשייר פיגול דשייך בהו פיגול משום זבח ומעמא משום דבנותר איכא מיעוטא הוכח דאי' לעיל ופיגול ומעמא לאי' מנותר אבל הישב בזבח לא יליפינן מנותר למעוטי מכרת לאכילת שליל ושיליא ושיטא דבלאו מיעוטא יש להלק בין נותר לפיגול מידי דהוי אפרים דאמר לעיל פיגול באימורים כו' • מהר"פ : כד] נפה ונקטע רגלה ונסמית : תיבת

נוסא/מבנה

(מדקק) קושיות

תוספות

מעשה ואחתן בדינו שלו ריש אלו נבלות בר"ח ובתוס' בדיות בקונטרס לאמר אלמה תבל דהני מאוה לפני הקדוש

"אל" דיוקא מן המקור

נוסא

מחלוקת בשמות מחלה מאמרן פוסלות

נתקנו לידי פסולין

מעילה ט: לקמן קד:

ל"ל מה ל"ק •

*האי ספור מתוארת לדברי בהאיך מאמרי דקרייתא גו מאוכר

מ"ל דייק האי דאין מבגלין בדין- ל' בראים

ל"ל מקלת ל"ק

*יעב"ן מ"ז דין כה דומה לדברי קדושת לבני נח בבמה עלה אל בהמאותם עי' ע"ז כ:

**לאמת בבר הוא הגהות הב"ח (מ) רש"י ד"ס ולפיפמיך וכו' משנה שלישית לאו דוקא :